

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

22 ноември 2012 година*

„Обжалване — Жалба за отмяна на решение на Комисията за определяне на глоба за увреждане на печат — Тежест на доказване — Изопачаване на доказателствата — Задължение за мотивиране — Размер на глобата — Правомощия за пълен съдебен контрол — Принцип на пропорционалност“

По дело C-89/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 25 февруари 2011 г.,

E.ON Energie AG, установено в Мюнхен (Германия), за което се явяват A. Röhling, F. Dietrich и R. Pfromm, Rechtsanwälte,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват г-н A. Vouquet, г-н V. Bottka и г-н R. Sauer, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, изпълняваща функциите на председател на трети състав, г-н K. Lenaerts (докладчик), г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-жа A. Impellizzeri, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 април 2012 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 юни 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

- 1 С жалбата си E.ON Energie AG (наричано по-нататък „E.ON Energie“) иска да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 15 декември 2010 г. по дело E.ON Energie/Комисия (T-141/08, Сборник, стр. II-5761, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което е отхвърлена неговата жалба за отмяна на Решение С (2008) 377 окончателен на Комисията от 30 януари 2008 година за определяне на глоба на основание член 23, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета поради увреждане на печат (дело COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG), резюме на което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ С 240, стр. 6, наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

- 2 Член 20, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), предвижда, че „[с]лужителите] и другите придружаващи лица, упълномощени от Комисията да извършат проверка, разполагат с [правомощието] да запечатват всички бизнес помещения, книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката“.
- 3 Съгласно член 23, параграф 1, буква д) от този регламент „[с] решение Комисията може да налага на предприятия и на сдружения на предприятия санкции, които не надвишават 1 % от общия размер на оборота от предходната стопанска година, когато умишлено или поради небрежност [...] печатите, поставени в съответствие с член 20, параграф 2, буква г) от [служители] или други придружаващи лица, упълномощени от Комисията, са увредени“.
- 4 В съответствие с член 23, параграф 2 от посочения регламент Комисията може с решение да налага санкции на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност нарушават член 81 ЕО или член 82 ЕО, като за всяко предприятие и сдружение на предприятия, участващо в нарушението, санкцията не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната стопанска година.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 5 С решение от 24 май 2006 г. Комисията разпорежда на основание член 20 от Регламент № 1/2003 да се извърши проверка в помещенията на E.ON AG и на предприятията, които то контролира, за да се провери основателността на подозренията относно участието им в антиконкурентни споразумения. Проверката на жалбоподателя E.ON Energie започва следобед на 29 май 2006 г. в неговите бизнес помещения в Мюнхен (Германия). След като се запознава с решението за извършване на проверка, E.ON Energie заявява, че няма възражения.
- 6 Проверката е извършена от четирима представители на Комисията и шестима представители на Bundeskartellamt (германски орган по конкуренцията). Документите, подбрани по време на проверката от 29 май 2006 г. за по-подробно разглеждане от посочените представители, са оставени на съхранение в помещение G.505, предоставено от E.ON Energie на разположение на Комисията. Поради невъзможност проверката да приключи същия ден отговорното лице от осъществяващия проверката екип заключава вратата на посоченото помещение, която е от лакирани шумозаглушаващи плоскости и с каса от елоксиран алуминий, и поставя върху нея официален печат с размери 90 mm на 60 mm (наричан по-нататък „спорният печат“). Около две трети от повърхността на печата е върху плоскостта на вратата, а останалата ѝ част — върху касата. Съставен е протокол за поставяне на печат и този протокол е подписан от представители на Комисията, на Bundeskartellamt и на E.ON Energie. След това инспекторите

напускат помещенията на E.ON Energie, като вземат със себе си предоставения им ключ от вратата на помещение G.505. Видно от съображение 19 от спорното решение, в отговор на искане за предоставяне на информация E.ON Energie посочва, че освен предоставеният на Комисията ключ, в употреба са били и 20 други универсални ключа, позволяващи достъп до помещение G.505.

- 7 Спорният печат представлява син самозалепващ се стикер с жълти линии върху горния и долния ръб и жълтите звезди на европейското знаме. В долната жълта част е посочено, че Комисията може да налага глоба в случай на увреждане на печата. Защитното покритие, използвано при изработването на спорния печат (наричано по-нататък „защитното покритие“), е произведено от дружеството 3M Europe SA (наричано по-нататък „3M“) през декември 2002 г.
- 8 При увреждане на пластмасовите печати, какъвто е спорният, бялото лепило, с което печатът е прикрепен към съответната повърхност на прикрепяне, остава върху нея като надпис с текст „VOID“ с големина от около 12 дидо-пункта (приблизително 5 mm), разпределени върху цялата повърхност на самозалепващия се стикер. В тези участъци отстраненият печат става прозрачен, така че надписите „VOID“ са видими и върху него.
- 9 При връщането си сутринта на 30 май 2006 г. към 8,45 ч. осъществяващият проверката екип установява, че състоянието на спорния печат, който все още е прикрепен към вратата на помещение G.505, е променено.
- 10 Към 9,15 ч. отговорното лице от осъществяващия проверката екип отваря вратата на помещение G.505. Това отваряне предизвиква отделянето на частта от спорния печат, залепена върху плоскостта на крилото на вратата, докато другата му част остава залепена върху касата.
- 11 Съставен е протокол за увреждане на печат, в който по-специално е посочено следното:
„[...]”
  - Целият [спорен] печат е изместен с около 2 mm нагоре и встрани, поради което има видими следи от лепило под печата и вдясно от него.
  - Надписът „VOID“ се вижда ясно върху цялата повърхност на [спорния] печат[...], който обаче все още се намира и върху касата, и върху вратата и не е разкъсан.
  - След отварянето на вратата от [дължностното лице] на Комисията (г-н К.), при което [спорният] печат[...] остава без повреди, т.е. неразкъсан, от задната страна на [спорния] печат[...] (залепващата повърхност) се забелязват бели следи от надписа „VOID“.
  - При отлепяне на печата белият надпис „VOID“ обикновено остава върху повърхността на прикрепяне, което до голяма степен се наблюдава и в настоящия случай, тъй като надписът действително се намира върху повърхността на вратата.
  - Има обаче много бели следи и върху залепващата повърхност на [спорния] печат[...], не върху прозрачните участъци, съответстващи на надписите „VOID“ от задната страна на печата, а доста встрани от тези участъци“.
- 12 Протоколът за увреждане на печат е подписан от представител на Комисията и от представител на Bundeskartellamt. E.ON Energie отказва да го подпише.
- 13 Следобед на 30 май 2006 г. са направени цифрови снимки на спорния печат с мобилен телефон.

- 14 На 31 май 2006 г. E.ON Energie прави „допълнителна декларация [...] към протокола за поставяне на печат от 30 май 2006 г.“ със следното съдържание:
- „1. След отваряне на вратата не бе установена никаква промяна в документите, оставени на съхранение в помещението.
  2. Когато на 30 май вечерта [спорният] печат[...] бе отстранен, за да бъде заменен с друг, надписът „VOID“ върху касата въобще не беше изтрит.
  3. Г-н К. е присъствал при поставянето на [спорния] печат[...] предишната вечер и е останал с впечатлението, че то е отнело учудващо много време“.
- 15 На 9 август 2006 г. на основание член 18 от Регламент № 1/2003 Комисията отправя до E.ON Energie искане за предоставяне на информация. То отговаря на искането с писмо от 23 август 2006 г. Други искания за предоставяне на информация са отправени съответно на 29 август 2006 г. до ЗМ, на 31 август 2006 г. до фирмата за почистване, която обслужва E.ON Energie (наричана по-нататък „фирмата за почистване“), а на 1 септември 2006 г. — до службата за охрана на E.ON Energie.
- 16 Десетте членове на осъществилия проверката екип попълват въпросници относно наблюденията си във връзка с поставянето на спорния печат и неговото състояние сутринта на 30 май 2006 г.
- 17 На 2 октомври 2006 г. Комисията изпраща на E.ON Energie изложение на възраженията. Въз основа на информацията, с която разполага, в това изложение на възраженията Комисията стига по-специално до заключението, че спорният печат е бил увреден и че за увреждането му отговорност трябва да носи E.ON Energie, тъй като има организационен контрол над въпросната сграда.
- 18 На 13 ноември 2006 г. E.ON Energie представя становището си във връзка с изложението на възраженията.
- 19 По искане на E.ON Energie на 6 декември 2006 г. служителят по изслушването провежда изслушване, в което участва и ЗМ.
- 20 По искане на Комисията на 21 декември 2006 г. ЗМ потвърждава писмено някои изявления, направени при изслушването.
- 21 В хода на административното производство E.ON Energie предоставя на Комисията три експертизи от институт за естествени науки и медицина (наричан по-нататък „Институтът“).
- 22 На 21 март 2007 г. Институтът прави първата си експертиза, при което е анализирана реакцията на спорния печат на рязане и отлепване.
- 23 На 11 април 2007 г. Комисията възлага на г-н Кр., заклет експерт по техниките за залепване и поведението на пластмасите, да даде заключение за някои аспекти на функциите на спорния печат и боравенето с него. Първото му заключение е изготвено на 8 май 2007 г.
- 24 На 15 май 2007 г. Институтът прави втора експертиза, при която е анализирана реакцията на спорния печат на рязане, съчетано с дърпане и притискане, както и на отлепване след действие на почистващия препарат „Synto“ (наричан по-нататък „Synto“), който по твърденията на E.ON Energie е използван от дружеството за почистване върху вратата, на която е поставен спорният печат.

- 25 С писмо от 6 юни 2007 г. Комисията уведомява E.ON Energie за новите факти, установени след изготвяне на изложението на възраженията, основавайки се на изявленията на ЗМ и на първото заключение на г-н Кр., и му дава възможност да даде писмено становище в това отношение.
- 26 На 6 юли 2007 г. E.ON Energie изпраща писмено становище на Комисията и иска провеждането на ново изслушване. Това искане е отхвърлено.
- 27 На 1 октомври 2007 г. E.ON Energie изпраща на Комисията третата експертиза на Института от 27 септември 2007 г., при която е анализирана реакцията на спорния печат на отлепване под въздействието на овехтяване, на „Syntho“ и на влажността на въздуха.
- 28 След това Комисията възлага на г-н Кр. да коментира доводите и забележките в писмото на E.ON Energie от 6 юли 2007 г. и във втората и третата експертиза на Института. Г-н Кр. изготвя второто си заключение на 20 ноември 2007 г.
- 29 С писмо от 23 ноември 2007 г. Комисията съобщава на E.ON Energie допълнителните факти, установени след писмото му от 6 юли 2007 г. Същевременно тя предоставя на E.ON Energie достъп до съответните документи, и по-специално до второто заключение на г-н Кр.
- 30 На 10 декември 2007 г. E.ON Energie взема становище по документите, изпратени на 23 ноември 2007 г.
- 31 На 15 януари 2008 г. Комисията получава друго писмо от E.ON Energie, към което са приложени клетвени декларации на 20 лица, които според E.ON Energie са имали ключ, позволяващ достъп до помещение G.505 вечерта на 29 май 2006 г. (наричани по-нататък „притежателите на ключове“). Видно от съображение 42 от спорното решение, съгласно декларациите на тези лица те или не са се намирали в сграда G през съответния период, а именно между 19 ч. на 29 май 2006 г. и 9,30 ч. на 30 май 2006 г., или през този период не са отваряли вратата на въпросното помещение.
- 32 На 30 януари 2008 г. Комисията приема спорното решение.
- 33 Разпоредителната част на това решение гласи:

„Член 1

E.ON Energie [...] е увредило [спорния печат], поставен съгласно член 20, параграф 2, буква г) от Регламент № 1/2003 от служители на Комисията, и най-малкото поради небрежност е нарушило член 23, параграф 1, буква д) от същия регламент.

Член 2

Налага на E.ON Energie [...] глоба в размер на 38 000 000 EUR за извършеното нарушение, посочено в член 1.

[...]“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 34 С жалба, подадена на 15 април 2008 г. в секретариата на Общия съд, E.ON Energie иска да се отмени спорното решение и при условията на евентуалност да се намали до подходящ размерът на наложената глоба. То излага девет основания в подкрепа на исканията си.

- 35 Общият съд отхвърля всичките девет основания.
- 36 В точки 48—64 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда първото основание, изведено от несъобразяване с тежестта на доказване. Той напомня съдебната практика, според която, конкретно в рамките на жалба за отмяна на решение за налагане на глоба, ако съдът все още има съмнения дали Комисията е установила надлежно съществуването на разглежданото нарушение, той не би могъл да направи извод в тази насока, предвид принципа на презумпцията за невинност, закрепен в член 6, параграф 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Той отхвърля довода на E.ON Energie, основаващ се на твърдение за аналогия със съдебната практика относно съгласуваните практики, съгласно която е достатъчно предприятието да изтъкне доводи, хвърлящи различна светлина върху фактите, които Комисията е установила и въз основа на които е направила извод за наличието на нарушение, като отбелязва, че тази съдебна практика не намира приложение, когато Комисията се основава на преки доказателства. Освен в случаите, когато не може да представи доказателства за противното поради поведението на самата Комисия, предприятието трябва да установи надлежно, от една страна, наличието на изтъкнатото от него обстоятелство, и от друга, че това обстоятелство поставя под въпрос доказателствената стойност на доказателствата, на които се основава Комисията.
- 37 Така в конкретния случай Общият съд отхвърля довода на E.ON Energie, че Комисията трябвало да установи отвъд всякакво основателно съмнение, че то носи отговорност за установената на 30 май 2006 г. промяна в състоянието на спорния печат. Общият съд установява, че обратно на твърденията на Комисията, изтъкнатото от E.ON Energie основание не е абстрактно, но въпреки това отбелязва, че Комисията не е нарушила принципите, приложими във връзка с доказателствената тежест. Всъщност, от една страна, в съображение 44 от спорното решение изрично се сочи, че „Комисията следва да посочи необходимите факти, за да докаже твърдяното увреждане на печата“. От друга страна, в съображения 75 и 76 от спорното решение Комисията е основала констатацията си за наличие на увреждане на печат върху състоянието на спорния печат сутринта на 30 май 2006 г., когато според нея върху цялата му повърхност се виждали надписите „VOID“, а на задната му страна имало остатъци от лепило, както следва по-специално от декларациите на инспекторите на Комисията и на Bundeskartellamt и от съдържащите се в протокола за увреждане на печата констатации. Накрая, Общият съд отхвърля доводите на E.ON Energie, основаващи се на алтернативни обяснения за състоянието на спорния печат, като приема, че твърдяното овехтяване на този печат и липсата на снимки, свидетелстващи за състоянието му преди отварянето на вратата, не налагат по-голяма тежест на доказване на Комисията.
- 38 В точки 74—90 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля второто основание, изведено от нарушение на „принципа на служебното начало в производството“, което се състояло в това, че Комисията не разгледала всички относими в конкретния случай факти и доказателства. На първо място, Общият съд установява, че Комисията не е допуснала да остане несигурност относно състава на „Synto“, използван през нощта на 29 срещу 30 май 2006 г., тъй като се е снабдила от самата фирма за почистване с абсолютно същия почистващ препарат като използвания през тази нощ и го е използвала за извършване на тестове. На второ място, Общият съд приема, че посочената от E.ON Energie възможност притежателите на ключове да са предоставили достъп до спорното помещение на трети лица или някой да е проникнал в това помещение по друг начин, е без значение в конкретния случай, тъй като макар съгласно член 23, параграф 1, буква д) от Регламент № 1/2003 Комисията да носи тежестта да докаже наличието на извършено умишлено или поради небрежност увреждане на печат, тя не е длъжна да доказва, че в запечатаното помещение действително е влизано. На трето място, Общият съд отхвърля довода, изведен от твърдението, че въпрос 6 от въпросника за инспекторите бил формулиран тенденциозно, като отбелязва, че с него от членовете на екипа се е искало да

посочат дали са били налице улики за увреждане на печата предвид отразените в протокола констатации. Впрочем всеки инспектор всъщност е посочил фактите, за които лично той си спомня.

- 39 В точки 99—124 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда третото основание, изведено от твърдението, че е погрешно предположението за редовно поставяне на печата, и стига до извода, че това основание не може да бъде уважено. На първо място, Общият съд отбелязва, че доказателствата, на които се е основала Комисията, за да установи, че спорният печат е бил поставен редовно, а именно протоколът за поставянето му и отговорите на инспекторите, присъствали при поставянето му, на въпрос 3 от изпратения им въпросник, действително са позволявали да се установи, че на 29 май 2006 г. спорният печат е бил поставен редовно, тоест е прилепвал към вратата на помещение G.505 и към нейната каса, и че е бил без повреди, в смисъл че надписите „VOID“ не са се били появили към момента, в който осъществяващият проверката екип е напуснал помещенията на E.ON Energie.
- 40 На второ място, Общият съд проверява дали изтъкнатите от E.ON Energie обстоятелства могат да поставят под въпрос доказателствената стойност на горепосочените доказателства. Той отхвърля довода, основан на твърдението, че вратата не е била специално почистена преди поставянето на спорния печат, като отбелязва по-специално, че инспекторите са се уверили, че повърхността е чиста, и че според техническото описание при поставянето на печата върху замърсена повърхност е възможно поради недостатъчното прилепване при увреждане на печата да не се появи надписът „VOID“. Впрочем E.ON Energie не е установило, че разглежданата повърхност е била замърсена с нещо друго освен с прах, който обикновено се среща в офисите. Що се отнася до изтъкнатото от E.ON Energie обстоятелство, че посочената повърхност била от елоксиран алуминий, материал, който не се споменавал в техническото описание на спорния печат, Общият съд отбелязва, че производителят на печата, предприятието ЗМ, е посочил, че подобен печат може да функционира правилно върху врати от алуминий и от лакиран алуминий, и е уточнил, че използването върху неподходяща повърхност би довело до недостатъчно прилепване на печата, което би попречило на появата на надписите „VOID“ в случай на изместване на печата. Накрая, Общият съд отхвърля като неподкрепено от доказателствата твърдението, че защитното покритие на спорния печат не било отлепено в съответствие с указанията на производителя.
- 41 В точки 134—156 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля четвъртото основание, изведено от твърдението, че било погрешно предположението относно „очевидното състояние“ на спорния печат в деня след проверката. На първо място, Общият съд приема, че доказателствата, на които Комисията основава констатацията си, че печатът е увреден, а именно протоколът за увреждане на печат, според който целият спорен печат е изместен с около 2 mm нагоре и встрани и надписът „VOID“ се вижда ясно върху цялата повърхност на печата, както и свидетелските показания на инспекторите, присъствали при констатиране на увреждането на печата, действително позволяват да се установи, че спорният печат е увреден през нощта на 29 срещу 30 май 2006 г. и следователно врата на съответното помещение е можело да бъде отворена в този период.
- 42 На второ място, Общият съд проверява дали изтъкнатите от E.ON Energie обстоятелства могат да поставят под въпрос доказателствената стойност на посочените по-горе доказателства. Общият съд отхвърля довода на E.ON Energie, че надписите „VOID“ били едва забележими и то само върху част от спорния печат. Той по-специално отбелязва, че появата на надписите „VOID“ е достатъчна, за да се установи, че спорният печат е изместен, и че промените в състоянието му са потвърдени от осемте инспектори, присъствали на място. Що се отнася до извършеното от инспекторите сравнение между състоянието на спорния печат и състоянието на печатите, поставени в други части на сградата, Общият съд приема, че тъй като този случай на увреждане на печат е бил първият, е било обосновано инспекторите да вземат предпазни мерки, като направят такова сравнение. Така, не може да се направи извод, че са съществували съмнения

относно състоянието на печата. Що се отнася до довода, изведен от обстоятелството, че снимките, на които се е основала Комисията, са направи след отварянето на вратата, Общият съд отбелязва, че този довод не може да постави под въпрос доказателствената стойност на посочените по-горе доказателства.

- 43 По-нататък, в точки 166—171 от обжалваното съдебно решение, Общият съд разглежда петото основание, изведено от твърдението, че предположението, че защитното покритие е подходящо за официално поставяне на печати от Комисията, е погрешно, тъй като това покритие било създадено за доказване, че не е отварян „защитен контейнер или продукт“. На първо място, Общият съд приема, че макар целта, с която Комисията е използвала спорния печат, да не е посочена изрично в техническото му описание, видно от това описание, защитното покритие трябва да покаже чрез своето самоунищожаване наличието на въздействие при опит за отстраняване на стикера, което отговаря именно на тази цел. Доколкото производителят препоръчва използването на допълнителни средства за защита, когато „действията биха могли да имат много сериозни последици, напр. значителни финансови загуби“, от техническото описание следва, че тази препоръка отразява вероятността от неверен отрицателен резултат.
- 44 На второ място, Общият съд посочва, че представителите на E.ON Energie са признали, че печатът е поставен съгласно член 20, параграф 2, буква г) от Регламент № 1/2003, и че може да се приеме, че ако е имало съмнения дали защитното покритие е подходящо, E.ON Energie незабавно е щяло да ги изложи. На трето място, що се отнася до доводите на E.ON Energie за „алтернативните хипотези“, които могли да бъдат причина за измененото състояние на спорния печат, Общият съд препраща към изложеното при разглеждане на шестото основание.
- 45 В точки 199—234 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля шестото основание, изведено от неотчитането от страна на Комисията на „алтернативните хипотези“, които можело да бъдат причина за състоянието на спорния печат. След като отбелязва, че по принцип предприятието, което изтъква алтернативно обяснение на установените от Комисията факти, трябва да докаже, от една страна, наличието на изтъкнатото от него обстоятелство и от друга, че това обстоятелство поставя под въпрос доказателствената стойност на доказателствата, на които се основава Комисията, Общият съд напомня, че при отхвърляне на четвъртото основание е приел, че Комисията основателно е направила извода, че спорният печат е бил увреден през нощта на 29 срещу 30 май 2006 г. Ето защо Общият съд счита, че трябва да се прецени дали E.ON Energie е успяло да докаже противното.
- 46 На първо място, Общият съд приема, че E.ON Energie не е установило наличието на „външни влияния“, които да са причинили появата на надписите „VOID“ върху спорния печат. По-специално той отбелязва, че посоченото предприятие не е привело доказателство за наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното превишаване на максималния срок за съхранение на печата и появата на посочените надписи, като се има предвид в частност обстоятелството, че другите използвани печати от същата партида не са дали положителен резултат. Той установява също така, че E.ON Energie не е доказало, че използването на почистващия препарат „Synto“ за почистване на запечатаната врата от служителка на фирмата за почистване е довело до опасност спорният печат да даде неверен положителен резултат. Общият съд добавя, че във всички случаи E.ON Energie е носело отговорността да уведоми фирмата за почистване за значението на печата и да се увери, че той няма да бъде увреден от нейната служителка.
- 47 Общият съд установява също така, че E.ON Energie не е доказало, че влажността на въздуха в Мюнхен през разглежданата нощ, възможните вибрации и разтърсване, евентуално свързани с използването на помещение G.506, съседно на запечатаното помещение G.505, и дори съчетанието на тези фактори, на овехтяването на спорния печат и на въздействието на „Synto“ върху него са предизвикали изменение в състоянието на печата в нощта на 29 срещу 30 май

2006 г. Що се отнася до довода, основан на това, че вратата на помещение G.505 не била отваряна през въпросната нощ, Общият съд напомня, както е посочено в точка 38 от настоящото решение, че Комисията не е била длъжна да доказва противното.

- 48 На второ място, Общият съд отбелязва, че представените от E.ON Energie експертизи не установяват, че изтъкнатите от него обстоятелства са довели до промяна в състоянието на спорния печат, и че във всички случаи тези експертизи имат редица недостатъци, произтичащи по-специално от малкия размер на образците, върху които са проведени опитите, количеството на използвания почистващ препарат и отказа на E.ON Energie да използва оригинални печати и да позволи на сътрудник на Комисията да присъства на опитите. На трето място, Общият съд отхвърля като неотнормими или недоказани отделните критики, отправени от E.ON Energie срещу заключенията, изготвени от г-н Кг. по искане на Комисията. На четвърто място, Общият съд приема, че предвид обстоятелството, че E.ON Energie не е представило доказателства, които да поставят под въпрос доказателствената стойност на доказателствата, представени от Комисията, той не следва да се произнася относно твърдяната „възможност за неверни положителни резултати“, която следвала от съображения 7, 74 и 75 от спорното решение.
- 49 В точки 238—247 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда седмото основание, изведено от нарушение на принципа на презумпцията за невиновност. След като напомня, че според съдебната практика посоченият принцип се прилага в процедурите относно нарушения на правилата за конкуренция, Общият съд отхвърля доводите на E.ON Energie, основани на твърдението, че въпросникът, изпратен на експерта г-н Кг. с писмо от 16 октомври 2007 г., „подсказвал очаквания отговор“.
- 50 С този въпросник от г-н Кг. е поискано по-специално да посочи причините, поради които представените от E.ON Energie заключения „не противоречат“ на неговото собствено заключение от 8 май 2007 г., и да потвърди, че съчетанието на посочените от E.ON Energie фактори „не е можело да доведе“ до неверен положителен резултат. Общият съд отбелязва по-конкретно, че E.ON Energie е носело доказателствената тежест в това отношение и че въпросникът е имал за цел да определи дали изводите в първото заключение на г-н Кг. се поставят под въпрос от представените от E.ON Energie заключения, при положение че г-н Кг. вече е направил устно няколко коментара относно съдържащите се в посочените заключения констатации. Накрая, Общият съд отбелязва, че преди да отговори на поставените въпроси, във второто си заключение г-н Кг. ги преформулира като „отворени“. По всички тези причини Общият съд отхвърля седмото основание.
- 51 В точки 254—263 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля осмото основание, изведено от нарушение на член 23, параграф 1 от Регламент № 1/2003, състоящо се в това, че в съображение 101 от спорното решение Комисията неправилно приела, че E.ON Energie можело да носи отговорност за поведението на трети лица, тъй като в случая не можело да става въпрос за небрежност, при положение че служителката на фирмата за почистване не можела да знае, че осъществява фактическия състав на нарушението „увреждане на печат“. Първо, Общият съд счита, че доводите на E.ON Energie, че вратата на разглежданото помещение не е отваряна от притежателите на ключове, са ирелевантни, тъй като Комисията не е била длъжна да доказва, че действително е влизано в това помещение. Второ, Общият съд отбелязва, че според неоспорените констатации в съображения 101 и 103 от спорното решение към момента на увреждането на печата в сградата е имало единствено лица, допуснати от E.ON Energie, и че не може да се приеме доводът, че само притежателите на ключове са били сътрудници или упълномощени представители на това дружество. Трето, без значение е, че служителката от фирмата за почистване не е знаела за последиците, които по твърденията на E.ON Energie могли да произтекат от избърсването на спорния печат с кърпа, напоена с почистващ препарат, при положение че не е доказано, че почистването на вратата със „Synto“ действително би могло

да се отрази върху състоянието на печата. Четвърто, по отношение на доводите, основани на твърдението, че спорният печат бил овехтял, Общият съд препраща към съображенията, поради които е отхвърлил този довод при разглеждане на шестото основание.

- 52 Накрая, в точки 276—297 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля деветото основание, изведено от нарушение на член 253 ЕО и неспазване на принципа на пропорционалност при определяне на размера на глобата.
- 53 На първо място, Общият съд напомня, че съгласно съдебната практика мотивите на даден акт следва да се преценяват в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, и по-специално в зависимост от неговия контекст и от съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя, и не трябва уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства. По-нататък той отбелязва, че за да определи размера на наложената на E.ON Energie глоба, Комисията се е основала на тежестта на нарушението и на особените обстоятелства в конкретния случай, и по-конкретно на наличието на улики, които можело да установят извършени от E.ON Energie нарушения на правилата относно конкуренцията, на обстоятелството, че става въпрос за първи случай на прилагане на член 23, параграф 1, буква д) от Регламент № 1/2003, и на необходимостта наложената глоба да може все пак да гарантира възпиращото действие на тази нова разпоредба.
- 54 В това отношение Общият съд посочва, че тъй като не е приела насоки за определяне на глобите, налагани на основание член 23, параграф 1, буква д) от Регламент № 1/2003, Комисията не е била длъжна да даде цифрово изражение на основната сума на глобата и на евентуалните утежняващи и смекчаващи обстоятелства в абсолютна стойност или в процент. Ето защо Общият съд отхвърля довода, изведен от липса на мотиви на спорното решение, както и довода, изведен от твърдението за произтичащо от липсата на мотиви накръняване на правото на защита.
- 55 На второ място, що се отнася до довода, изведен от нарушение на принципа на пропорционалност, след като напомня, че според съдебната практика глобите не трябва да са несъразмерни с преследваните цели, Общият съд отбелязва, че в съображения 105—108 от обжалваното решение Комисията правилно е посочила причините, поради които само по себе си нарушението „увреждане на печат“ е особено тежко, предвид по-специално необходимостта да се осигури възпиращо действие на глобите, налагани при увреждане на печат, за да не може предприятията да считат, че ще имат полза от увреждане на печат по време на проверка. Така Комисията не е приела наличие на утежняващи обстоятелства, а по-скоро е посочила обстоятелствата, които са обосנוвали налагането на глоба с достатъчно възпиращо действие за всяко увреждане на печат.
- 56 Що се отнася до смекчаващите обстоятелства, на които се позовава E.ON Energie, Общият съд подчертава по-специално, че обстоятелството, че увреждането на печат е извършено поради небрежност, а не умишлено, не съставлява смекчаващо обстоятелство и че в конкретния случай Комисията не е изходила от хипотезата, че нарушението непременно е умишлено. Общият съд приема също така, че Комисията не е имала никаква причина да уведомява E.ON Energie за твърдяната от дружеството „особена чувствителност“ на защитното покритие и че е ирелевантен и фактът, че не е можело да се установи изнасянето на документи от помещение G.505. Без значение са и положените от E.ON Energie значителни усилия, изразяващи се в извършване на експертизи и разпит на всички притежатели на ключове, тъй като тези усилия са положени при упражняването на правото на защита на E.ON Energie и не са подпомогнали осъществяването от Комисията разследване. Общият съд отбелязва, че Комисията изцяло е отчела обстоятелството, че става въпрос за първия случай на увреждане на печат, и заключава, че обратно на твърденията на жалбоподателя, глоба в размер на 38 милиона евро, съответстваща на около 0,14% от оборота на това дружество, не може да се счита за непропорционална спрямо нарушението.

57 Предвид всички тези съображения Общият съд отхвърля деветото основание и жалбата на E.ON Energie в нейната цялост.

Производство пред Съда

Искания на страните

58 E.ON Energie моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение и спорното решение,
- при условията на евентуалност спрямо това искане да отмени обжалваното съдебно решение и спорното решение, доколкото е осъдено да заплати глоба и съдебни разноски, и да уважи исканията му в първоинстанционното производство,
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

59 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли изцяло жалбата, и
- да осъди E.ON Energie да заплати съдебните разноски, направени в настоящото производство.

Възобновяването на устната фаза на производството

60 С писмо от 26 юни 2012 г. Комисията иска възобновяване на устната фаза на производството. В подкрепа на искането си Комисията посочва несъгласието си с позицията на генералния адвокат по отношение на шестото основание на жалбата и поддържа, че някои от повдигнатите от генералния адвокат въпроси били нови, така че в конкретния случай не бил спазен принципът на състезателност.

61 По отношение на възобновяването на устната фаза на производството следва да се напомни, че Съдът може — служебно или по предложение на генералния адвокат, както и по искане на страните — да разпорежи възобновяване на устната фаза на производството съгласно член 61 от своя процедурен правилник, ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или трябва да се реши въз основа на довод, който страните не са разисквали (вж. Решение от 3 март 2009 г. по дело Комисия/Австрия, C-205/06, Сборник, стр. I-1301, точка 13 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело Döhler Neuenkirchen, C-262/10, точка 30).

62 В това отношение следва да се напомни, че по силата на член 252, втора алинея от ДФЕС ролята на генералния адвокат е да представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. В това отношение Съдът не е обвързан нито от заключението на генералния адвокат, нито от мотивите, въз основа на които той стига до него (вж. Решение от 11 ноември 2010 г. по дело Hogan Lovells International, C-229/09, Сборник, стр. I-11335, точка 26). Следователно несъгласието на страна със заключението на генералния адвокат не може само по себе си да бъде основание за възобновяване на устната фаза на производството, независимо какви са разгледаните в заключението въпроси.

- 63 По тези причини и тъй като след изслушване на генералния адвокат намира, че делото е достатъчно изяснено с оглед на произнасянето по него и че то не трябва да се решава въз основа на доводи, които не са разисквани от страните, Съдът счита, че искането на Комисията за възобновяване на устната фаза на производството не следва да се уважава.

По жалбата

- 64 Най-напред следва да се напомни, че само Общият съд е компетентен да установява и преценява фактите и по принцип, да проверява доказателствата, които е приел в подкрепа на тези факти. Възможно, щом като тези доказателства са били редовно събрани и са били спазени общите принципи на правото, както и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на доказателствата, които са му били представени. Следователно освен в случай на изопачаване на посочените доказателства тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от страна на Съда (Решение от 3 септември 2009 г. по дело Moser Baer India/Съвет, C-535/06 P, Сборник, стр. I-7051, точка 32 и цитираната съдебна практика).
- 65 За сметка на това, когато Общият съд е установил или преценил фактите, Съдът е компетентен да упражни своя контрол, при положение че Общият съд им е дал правна квалификация и е извел от тях определени правни последици (Решение от 1 юни 1994 г. по дело Комисия/Brazzelli Lualdi и др., C-136/92 P, Сборник, стр. I-1981, точка 49).

По първото основание, изведено от грешка при прилагане на правото, допусната при разпределяне на доказателствената тежест, както и от нарушение на принципа на презумпцията за невинност и на максимата от правото на Съюза in dubio pro reo

Доводи на страните

- 66 Според E.ON Energie, след като приел в точка 48 от обжалваното съдебно решение, че Комисията следва да докаже установените от нея нарушения, в точка 55 от решението Общият съд обърнал тежестта на доказване, като постановил, че когато Комисията представя преки доказателства за определено обстоятелство, съответните предприятия трябва да установят, че тези доказателства са недостатъчни. E.ON Energie счита, че Общият съд по-специално е пренебрегнал обстоятелството, че увреждането на печат, чийто срок за съхранение е изтекъл, не представлява достатъчно точно и следователно по принцип достатъчно доказателство за установяване на наличието на нарушение. В частност дружеството оспорва прилагането по аналогия на Решение от 8 юли 1999 г. по дело Montecatini/Комисия (C-235/92 P, Сборник, стр. I-4539), тъй като счита, че за разлика от писмените доказателства, увреждането на такъв печат не било пряко и достатъчно доказателство, а било двусмислено. В останалата си част доказателствата, на които се основал Общият съд, били само косвени.
- 67 E.ON Energie освен това отбелязва, че Комисията носела отговорност за несигурността относно годността на използвания в конкретния случай печат, тъй като използвала печат, чийто срок за съхранение е изтекъл, и не обезпечила доказателствата преди отварянето на вратата. В репликата си добавя, че поради това поставянето на печата било неправилно, тъй като правилното му поставяне предполагало спазване на указанията, дадени от производителя в техническото описание на продукта. E.ON Energie не трябвало да търпи неблагоприятни последици от невъзможността за представяне на доказателства, произтичаща от поведението на Комисията. Така това обстоятелство измествало доказателствената тежест, поради което Общият съд трябвало да изиска от Комисията да докаже, че печатът е поставен правилно и е функционирал нормално, вместо, както направил в точка 170 от обжалваното съдебно решение,

да изисква от E.ON Energie доказателства за противното. E.ON Energie подчертава, че първото основание било допустимо, тъй като разпределянето на доказателствената тежест било правен въпрос и ако не бил допуснал изтъкнатата с това основание грешка при прилагане на правото, Общият съд може би щял да прецени по различен начин разглежданите в настоящото дело факти. Ето защо E.ON Energie счита, че не оспорва пред Съда установеното от Общия съд от фактическа страна като такова.

- 68 Според Комисията въпросът дали е доказала увреждането на печата, се разглеждал при преценката на доказателствата, която била извършена от Общия съд и чийто контрол от страна на Съда трябвало да бъде силно ограничен. Първото основание било недопустимо, тъй като E.ON Energie не твърдяло, че в това отношение е налице изопачаване на доказателствата. Нещо повече, изложеното за първи път в репликата, тоест късно, твърдение за неправилно поставяне на спорния печат, не можело да обоснове обръщане на доказателствената тежест, както искало E.ON Energie.
- 69 Освен това, както Общият съд посочил в точки 53—55 от обжалваното съдебно решение, изискванията във връзка с доказването зависели от естеството на доказателствата, с които Комисията установява нарушението. Комисията отбелязва, че ако при съгласувани практики се основава единствено на наблюдения за паралелизъм в поведението на пазара и презюмира в това отношение, че той не може да бъде обяснен другояче, освен със съгласуване между съответните предприятия, за да се освободят от отговорност, последните трябвало само да докажат обстоятелства, хвърлящи различна светлина върху фактите. За сметка на това, нещата стояли различно, когато Комисията може да препрати към писмени доказателства, от които следва, че разглежданото поведение е следствие от съгласуване, и в този случай не било достатъчно съответните предприятия да предоставят алтернативно обяснение на констатираните от Комисията факти. В тази хипотеза те трябвало да оспорят наличието на установените факти предвид представените от Комисията писмени доказателства.
- 70 Според Комисията както въпросът дали е изпълнила задължението си за първоначално доказване с преки доказателства, така и този дали предприятието е доказало противното били свързани с преценката на доказателствата. Освен това, предвид дадените от производителя на спорния печат указания, в случая ставало въпрос за обикновен случай на поставяне на работещ печат, така че E.ON Energie трябвало да представи доказателства за противното в подкрепа на твърдението си за неверен положителен резултат. Според Комисията с изложението си относно изискванията във връзка с доказването E.ON Energie се опитвало да отклони вниманието на Съда от обстоятелството, че изобщо не е успяло сериозно да постави под въпрос годността на спорния печат да изпълнява функцията си, която годност била описана от производителя, потвърдена от практиката и проверена от техническия експерт г-н Кг.

Съображения на Съда

- 71 Следва да се напомни, както Общият съд основателно посочва в точка 48 от обжалваното съдебно решение, че според правото в областта на конкуренцията, в случай на спор относно наличието на нарушение, Комисията следва да докаже констатираните от нея нарушения и да определи доказателствата, които могат надлежно да установят елементите от състава на нарушението (Решение на Съда от 17 декември 1998 г. по дело *Baustahlgewebe*/Комисия, C-185/95 P, Recueil, стр. I-8417, точка 58 и Решение на Съда от 6 януари 2004 г. по дело *VAI* и *Комисия/Bayer*, C-2/01 P и C-3/01 P, Recueil, стр. I-23, точка 62).
- 72 Освен това, ако съдът има съмнения, те трябва да бъдат в полза на предприятието — адресат на решението за установяване на нарушение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 февруари 1978 г. по дело *United Brands* и *United Brands Continentaal*/Комисия, 27/76, Recueil, стр. 207,

точка 265). Всъщност презумпцията за невиновност е общ принцип на правото на Съюза, понастоящем закрепен в член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

- 73 Според практиката на Съда принципът на презумпцията за невиновност се прилага в производствата относно нарушения на приложимите за предприятията правила за конкуренция, при които е възможно да бъдат наложени глоби или периодични имуществени санкции (вж. в този смисъл Решение от 8 юли 1999 г. по дело Hüls/Комисия, C-199/92 P, Сборник, стр. I-4287, точки 149 и 150 и Решение по дело Montecatini/Комисия, посочено по-горе, точки 175 и 176).
- 74 Вярно е, че ако Комисията констатира нарушение на правилата на конкуренцията, основавайки се единствено на предположението, че установените факти не могат да се обяснят другояче освен с наличието на антиконкурентно поведение, съдът на Съюза трябва да отмени въпросното решение, ако съответните предприятия изтъкнат доводи, хвърлящи различна светлина върху установените от Комисията факти и позволяващи по този начин правдоподобното обяснение на фактите, което Комисията е възприела, за да направи извод за наличие на нарушение, да бъде заместено с друго такова обяснение. Всъщност в такъв случай не може да се приеме, че Комисията е доказала нарушение на правото на конкуренцията (вж. в тази смисъл Решение от 28 март 1984 г. по дело Compagnie royale asturienne des mines и Rhein zinc/Комисия, 29/83 и 30/83, Recueil, стр. 1679, точка 16 и Решение от 31 март 1993 г. по дело Ahlström Osakeyhtiö и др./Комисия, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 и C-125/85-C-129/85, Recueil, стр. I-1307, точки 126 и 127).
- 75 Съдът обаче е приел също така, че след като Комисията е успяла да докаже, че дадено предприятие е участвало в очевидно антиконкурентни срещи на предприятия, Общият съд е имал основание да счете, че то трябва да предостави друго обяснение за предмета на тези срещи. С това Общият съд не е обърнал неправилно доказателствената тежест, нито е нарушил презумпцията за невиновност (Решение по дело Montecatini/Комисия, посочено по-горе, точка 181).
- 76 Основателно е и посоченото от Общия съд в точка 56 от обжалваното съдебно решение, че когато Комисията се основава на доказателства, които по принцип са достатъчни за установяване на наличието на нарушение, не е достатъчно съответното предприятие да изтъкне, че е възможно да е настъпило обстоятелство, което би могло да засегне доказателствената стойност на посочените доказателства, за да се възложи на Комисията тежестта да докаже, че това обстоятелство не е могло да засегне тяхната доказателствена стойност. Обратно, освен ако доказването от съответното предприятие е невъзможно поради поведението на самата Комисия, то трябва да установи надлежно, от една страна, наличието на изтъкнатото от него обстоятелство, а от друга, че това обстоятелство поставя под въпрос доказателствената стойност на доказателствата, на които се основава Комисията.
- 77 В конкретния случай E.ON Energie упреква Общия съд, че е приложил по аналогия точка 181 от Решение по дело Montecatini/Комисия, посочено по-горе, към увреждането на печат, разглеждано в делото, по което е постановено обжалваното съдебно решение.
- 78 Доколкото E.ON Energie оспорва възможността за такова прилагане по аналогия, следва да се установи, че в това отношение Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото както в точка 55 и сл., така и в точка 170 от обжалваното съдебно решение. Всъщност, след като Комисията е установила увреждане на печата въз основа на съвкупност от доказателства, включително протокол за увреждане на печат, Общият съд е имал основание, като приложи по аналогия Решение по дело Montecatini/Комисия, посочено по-горе, да приеме, че E.ON Energie е трябвало да представи доказателства, опровергаващи тази констатация, и с това нито е обърнал неправилно доказателствената тежест, нито е нарушил принципа на презумпцията за невиновност.

- 79 Доколкото в рамките на първото основание E.ON Energie се опитва да обоснове доводите си с превишаването на срока за съхранение на спорния печат, достатъчно е да се установи, че то оспорва преценката на фактите, извършена от Общия съд въз основа на различните представени доказателства. Следователно в съответствие със съдебната практика, цитирана в точки 64 и 65 от настоящото решение, доводите му в тази си част са недопустими.
- 80 Що се отнася до довода, изведен от твърдение за дължаща се на действията на Комисията несигурност относно правилното функциониране на спорния печат при конкретното му използване в настоящия случай, следва да се напомни, че както беше посочено в точка 76 от настоящото решение, Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е приел, че E.ON Energie носи доказателствената тежест, освен ако не може да представи съответното доказателство заради поведението на самата Комисия. След като правилно определя правния въпрос, на който трябва да отговори, по-нататък в точки 57—63, 99—124 и 134—156 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема от фактическа страна, въз основа на представените пред него доказателства, че не е установена дължаща се на действията на Комисията несигурност, така че наистина E.ON Energie носи доказателствената тежест. Доколкото E.ON Energie оспорва тази фактическа преценка на Общия съд, неговите доводи са недопустими в съответствие със съдебната практика, цитирана в точки 64 и 65 от настоящото решение.
- 81 Следователно първото основание трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране при прилагане на принципите, уреждащи доказателствената тежест

Доводи на страните

- 82 E.ON Energie упреква Общия съд, че тъй като дал е неправилна правна квалификация, е нарушил задължението си за мотивиране. Според него при обръщане на доказателствената тежест Общият съд не се е съобразил с критерия за „поставяне под въпрос“ на доказателствената стойност на спорния печат, на който самият той преди това се позовавал в точка 56 от обжалваното съдебно решение, като изискал в точки 202 и 203 от това решение да се докаже „причинно-следствена връзка“ между превишаването на срока за съхранение на този печат и появата на неверен положителен резултат. Според E.ON Energie тези мотиви били противоречиви и недостатъчни, което поставяло правен въпрос и обуславяло допустимостта на второто основание.
- 83 Според Комисията това основание било недопустимо, тъй като E.ON Energie оспорвало не мотивите на обжалваното съдебно решение, които били ясни, а извършената от Общия съд преценка на доказателствата. При всяко положение основанието не можело да бъде уважено.

Съображения на Съда

- 84 Противно на поддържаното от Комисията, второто основание е допустимо. Всъщност, доколкото твърди наличие на противоречие между изведеното в точка 56 от обжалваното съдебно решение юридическо правило и прилагането на това правило в точка 202 от решението и така поставя под въпрос последователността на разсъжденията на Общия съд при прилагане на правото на Съюза относно доказателствената тежест, E.ON Energie поставя правен въпрос за прилагането на това право от Общия съд (Решение от 26 април 2007 г. по дело Alcon/СХВП, C-412/05 P, Сборник, стр. I-3569, точка 89).

- 85 Що се отнася до въпроса дали посоченото основание може да бъде уважено, достатъчно е да се посочи, че както отбелязва генералният адвокат в точка 37 от заключението си, когато в точка 56 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва принципа, съгласно който изтъкнатото от E.ON Energie обстоятелство трябва да поставя под въпрос доказателствената стойност на доказателствата, на които се основава анализът на Комисията, това очевидно предполага наличието на причинно-следствена връзка между тях.
- 86 Всъщност обстоятелството, на което E.ON Energie се позовава пред Общия съд, изведено от превишаването на срока за съхранение на спорния печат, може да постави под въпрос доказателствената стойност на надписа „VOID“ върху този печат само ако съществува причинно-следствена връзка между евентуалното изтичане на срока на годност на печата и появата на този надпис. Следователно трябва да се заключи, че като е търсил такава връзка в точки 202 и 203 от обжалваното съдебно решение, Общият съд не е приложил правен критерий, различен от посочения в точка 56 от това решение.
- 87 Следователно второто основание трябва да се отхвърли.

По третото основание, изведено от изопачаване на доказателствата, нарушение на принципите на правовата държава и правото на добра администрация и нелогични и погрешни мотиви, що се отнася до преценката на редовността на поставянето на спорния печат

Доводи на страните

- 88 С третото си основание E.ON Energie оспорва в няколко отношения преценката на Общия съд относно редовността на поставянето на спорния печат, съдържаща се в точки 102—115 от обжалваното съдебно решение.
- 89 Що се отнася, първо, до изопачаването на доказателствата, E.ON Energie подчертава, че целостта на печат имала вътрешен и външен аспект и само последният можел да се установи въз основа на протокол, свидетелстващ за редовното поставяне на печата. Така Общият съд не взел под внимание вътрешната цялост на този печат, която нямало как да се прояви външно по очевиден начин през краткия период от време между поставянето му и момента, в който проверяващият екип е напуснал помещенията. Пренебрегвайки това обстоятелство, Общият съд нарушил принципите на правовата държава и правото на добра администрация, тъй като не бил в състояние да прецени с невъоръжено око редовността на действията на Комисията.
- 90 Освен това Общият съд изопачил като доказателство протокола за поставяне на спорния печат, като му придал декларативен характер, какъвто той нямал, предполагайки в точка 104 от обжалваното съдебно решение, че протоколът представлява достатъчно доказателство за редовното поставяне на печата. Нещо повече, като приел в точка 115 от обжалваното съдебно решение, че „[печатът] е прилепнал към вратата на помещение G.505 и към нейната каса и [...] е бил без повреди, тъй като надписите „VOID“ не са се появили към момента, в който осъществяващият проверката екип е напуснал помещенията на жалбоподателя“, Общият съд възприел разграничителни критерии, които били ирелевантни за вътрешната годност на спорния печат да изпълнява функцията си. С това Общият съд нарушил законите на логиката.
- 91 Второ, E.ON Energie упреква Общия съд, че е основал анализа си на декларациите на инспекторите на Комисията и на Bundeskartellamt относно поставянето на печата. Тези декларации били ирелевантни, доколкото посочените лица не били в състояние да преценят вътрешната цялост на спорния печат.

92 Трето, E.ON Energie твърди, че не е имало възможност да установи особената чувствителност на защитното покритие и следователно да провери конкретните му свойства. В този контекст Общият съд допуснал грешка при излагането на мотивите, като посочил в точка 105 от обжалваното съдебно решение, позовавайки се на съображение 51 от спорното решение, че E.ON Energie е трябвало да знае „идеално какво е значението на този надпис“, а именно надписа „VOID“. Според E.ON Energie не можело да се изключи възможността скритият недостатък или предварителното повреждане на спорния печат да са се проявили по-късно или, поради незнанието как функционира печатът, никой да не е обърнал достатъчно внимание на външната му цялост.

93 Комисията счита, че с третото основание E.ON Energie всъщност целяло да постави под въпрос фактическите констатации на Общия съд, поради което това основание било недопустимо.

Съображения на Съда

94 Що се отнася до твърденията за изопачаване на доказателства, както посочва генералният адвокат в точка 50 от заключението си, следва да се разграничат преценката на Общия съд относно целостта на спорния печат и тази относно стойността на протокола за поставянето му.

95 Доколкото E.ON Energie поставя под въпрос преценката на Общия съд относно целостта на спорния печат, следва да се отбележи, че то излага свое собствено определение за липса на промени в печат и иска Съдът да провери с оглед на това определение как Общият съд е преценил доказателствата.

96 Въпросът дали може да се счита, че е имало промени в състоянието на спорния печат, обаче е фактически и не се отнася до изопачаване на доказателства. Всъщност така E.ON Energie оспорва направената от Общия съд въз основа на представените пред него доказателства фактическа преценка, че спорният печат е бил без повреди. Следователно съгласно съдебната практика, напомнена в точка 64 от настоящото съдебно решение, тези твърдения са недопустими в рамките на настоящата жалба.

97 Освен това E.ON Energie не обяснява как с направената от него фактическа преценка Общият съд е нарушил принципите на правовата държава и на добрата администрация. Следователно тези доводи също трябва да се отхвърлят.

98 Що се отнася до твърдението за изопачаване на протокола за поставяне на спорния печат, следва да се посочи, както отбелязва генералният адвокат в точка 56 от заключението си, че това доказателство се ползва до доказване на противното с обвързваща доказателствена сила относно редовността на поставянето на печата, както и относно това, че той е прилепнал към вратата на помещение G.505, обстоятелства, установени от представителите на Комисията и на Bundeskartellamt вечерта на 29 май 2006 г. С изложените от E.ON Energie в това отношение доводи не се изтъква никаква неточност при установяване на фактите от Общия съд въз основа на посочения протокол и не се споменава нито едно доказателство за евентуална неверност на констатациите или изявленията в протокола.

99 Ето защо доводите относно изопачаването на протокола за поставяне на спорния печат трябва да се отхвърлят като необосновани.

100 Що се отнася до отправения от E.ON Energie към Общия съд упрек, свързан с релевантността на декларациите на инспекторите, които по твърдения на дружеството не били в състояние да преценят вътрешното функциониране на печата, следва да се напомни, че както беше отбелязано в точка 95 от настоящото решение, по този начин E.ON Energie се опитва да накара Съда да възприеме собственото му определение за липса на промени в печат. Както обаче Съдът

посочи в точка 96 от настоящото решение, въпросът дали може да се счита, че е имало промени в състоянието на спорния печат, е фактически и е от компетентността единствено на Общия съд.

- 101 Впрочем в съответствие със съдебната практика, напомнена в точка 64 от настоящото решение, само Общият съд е компетентен да преценява значението, което трябва да бъде дадено на доказателствата, които са му били представени, стига доказателствата, въз основа на които е приел определени факти за установени, да са събрани редовно и да са спазени общите принципи на правото, както и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата (вж. също в този смисъл Решение от 10 май 2007 г. по дело SGL Carbon/Комисия, C-328/05 P, Сборник, стр. I-3921, точка 41 и цитираната съдебна практика). С доводите си относно релевантността на декларациите на инспекторите E.ON Energie се опитва да постави под въпрос значението, което Общият съд е придал на тези доказателства. Следователно тези доводи трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 102 Накрая, доводът на E.ON Energie, основан на твърдение за грешка при излагането на мотивите, е неотносим, тъй като се отнася до мотив, изложен от Общия съд за изчерпателност. Всъщност изявлението на Общия съд, до което се отнася този довод, а именно в точка 105 от обжалваното съдебно решение, че E.ON Energie „е знаел[о] идеално какво е значението“ на надписа „VOID“, е част от съображенията, основани на липсата на възражения от страна на E.ON Energie във връзка с поставянето на спорния печат преди появата на този надпис, които съображения само потвърждават направените от Общия съд въз основа на други доказателства изводи.
- 103 От гореизложеното следва, че третото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По четвъртото основание, изведено от твърдение за липса на логика в мотивите, що се отнася до преценката на довода за превишаване на максималния срок за съхранение на спорния печат

Доводи на страните

- 104 E.ON Energie се позовава на порок на мотивите, който се състоял в нарушение на законите на логиката. Според него в точка 203 от обжалваното съдебно решение, като се основал на констатацията, че печатите, използвани при запечатване на други помещения в сградата на E.ON Energie, са функционирали правилно, Общият съд направил логически необяснимия извод, че и спорният печат би трябвало да е функционирал правилно. Характерно за масовото производство обаче било именно това, че определен недостатък води до лошо качество единствено на отделни продукти. Комисията не доказала, че при всички печати от същата партида липсват недостатъци. Освен това в случая било безспорно, че в останалите случаи печатите не били поставени на врати от шумозаглушаващи плоскости и каси от елоксиран алуминий, а на три шкафа с документи. E.ON Energie уточнява, че оспорва вътрешната логика на констатациите на Общия съд, а не извършените от него фактически преценки.
- 105 Според Комисията четвъртото основание било недопустимо, тъй като E.ON Energie само оспорвало фактическите констатации на Общия съд, а при всяко положение то било и неоснователно.

Съображения на Съда

- 106 Доколкото в точка 203 от обжалваното съдебно решение Общият съд се основава на обстоятелството, че всички разглеждани печати са от една и съща партида, става въпрос за фактическа констатация, която в съответствие със съдебната практика, напомнена в точки 64 и 65 от настоящото решение, E.ON Energie не може да оспорва пред Съда, освен ако не е налице изопачаване на фактите.
- 107 Що се отнася до доводите на E.ON Energie, изведени от твърдените разлики в повърхностите, на които са били поставени разглежданите печати, следва да се посочи, че дружеството не оспорва изрично посоченото в точка 122 от обжалваното съдебно решение, че според техническото описание на производителя, потвърдено от извършените от експерта на Комисията тестове, използването на печат от този вид е „адаптирано към почти всякакъв тип повърхности“. При тези обстоятелства посочените доводи са неотнормими, тъй като не отчитат ключов елемент в основата на мотивите на Общия съд и следователно не могат да оборят изложеното в тях.
- 108 Накрая, следва да се добави, че Комисията основателно отбелязва, че ако доказателствената стойност на печат можеше да се поставя под въпрос с просто позоваване на възможността той да е бил дефектен, Комисията би била лишена от всякаква възможност да използва печати. Следователно такива доводи, които не се подкрепят от доказателства, установяващи дефект на спорния печат, не може да бъдат уважени.

По петото основание, изведено от нарушения при събирането на доказателства, нарушение на принципа in dubio pro reo и твърдени противоречия при преценката на състоянието на спорния печат

Доводи на страните

- 109 E.ON Energie упреква Общия съд в нарушаване на правилата за редовно събиране на доказателствата, на законите на логиката и на принципа in dubio pro reo. По-специално в точка 146 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като отхвърлил като неотнормим довода относно състоянието на надписите „VOID“ върху рамката на вратата. Така той влязъл в противоречие с установеното от самия него и с неоспореното изложение на Комисията. Според E.ON Energie от самото изложение на Комисията всъщност следвало, че всяко преместване на печата трябва да доведе до повреждане на буквите, поради което наличието на непокътнати надписи „VOID“ доказвало, че може да се изключи възможността печатът да е бил отлепен и след това преместен. Ако било възможно да се получи неверен положителен резултат върху частта от спорния печат, залепена за касата на вратата, in dubio pro reo следвало да се приеме, че това е възможно и за частта от печата, залепена за крилото на вратата, което също позволявало да се обори констатацията, че появата на надписите „VOID“ върху спорния печат или поне върху част от него във всички случаи означава, че той е бил увреден, а самозалепващият се стикер — преместен.
- 110 Освен това, като не постановил събиране на доказателства във връзка с това, Общият съд нарушил правилата, чието спазване обуславя редовността на събирането на доказателства. В това отношение E.ON Energie подчертава, че въпросът дали дадено доказателство е събрано редовно и при спазване на приложимите при събирането на доказателства принципи, включително принципа in dubio pro reo, бил правен.
- 111 Комисията оспорва тези доводи и счита в частност, че E.ON Energie отново се опитва да оспори фактически констатации. Следователно петото основание било недопустимо.

Съображения на Съда

- 112 Най-напред следва да се напомни, че жалбата е недопустима, ако не съдържа доводи, насочени към установяване на грешка при прилагане на правото, опорочаваща решението на Общия съд, а само повтаря вече изложени пред този съд основания и доводи, включително такива, които се основават на изрично отхвърлени от него факти. Всъщност подобна жалба представлява в действителност просто искане за преразглеждане на подадената пред Общия съд искова молба или жалба, което е извън компетентността на Съда в производството по обжалване (Решение от 7 януари 2004 г. по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точка 51 и цитираната съдебна практика).
- 113 За сметка на това, при положение че жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, разгледаните в първата инстанция правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не би могъл да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, посоченото производство отчасти би се обезсмислило (Решение от 18 януари 2007 г. по дело РКК и KNK/Съвет, C-229/05 P, Сборник, стр. I-439, точка 32 и цитираната съдебна практика).
- 114 В конкретния случай, макар E.ON Energie да се позовава на нарушение на принципа *in dubio pro reo*, както и на противоречие в мотивите, единствените обяснения, които дава в подкрепа на твърденията си, всъщност се състоят в оспорване на фактическите констатации на Общия съд, основани на представените пред него доказателства. Така E.ON Energie не обяснява от какви грешки при прилагане на правото била опорочена преценката на Общия съд и не оспорва извършеното от него тълкуване или прилагане на правото на Съюза.
- 115 Що се отнася до доказателствата, които Общият съд не събрал, следва да се посочи, че според постоянната съдебна практика Общият съд самостоятелно преценява евентуалната необходимост от допълване на данните, с които разполага по висящите пред него дела. Доказателствената стойност на материалите по делото попада в обхвата на неговата самостоятелна преценка на фактите, която отново според постоянната съдебна практика не подлежи на контрол от страна на Съда в производството по обжалване, освен при изопачаване на фактите или на доказателствата (вж. Решение от 4 март 1999 г. по дело Ufex и др./Комисия, C-119/97 P, Recueil, стр. I-1341, точка 66 и Решение от 10 юли 2001 г. по дело Ismeri Europa/Сметна палата, C-315/99 P, Recueil, стр. I-5281, точка 19).
- 116 Нищо в настоящата жалба не позволява да се смята, че тук случаят е такъв. Всъщност, както генералният адвокат посочва в точка 84 от заключението си, направеният от Общия съд в точка 146 от обжалваното съдебно решение извод, че спорният печат вероятно е бил свален от вратата на помещение G.505 през нощта на 29 срещу 30 май 2006 г., се основава надлежно на преценката на различните доказателства, с които Общият съд е разполагал, изложена в точки 136—145 от посоченото съдебно решение.
- 117 Следователно Общият съд не може да бъде упрекван за това, че не е уважил искането на E.ON Energie за събиране на допълнителни доказателства.
- 118 Предвид гореизложеното петото основание следва да се отхвърли.

По шестото основание, изведено от грешки при прилагане на правото, и по-специално от нарушение на принципа на пропорционалност при преценката на тежестта на нарушението и размера на глобата

Доводи на страните

- 119 E.ON Energie твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, и по-специално че е нарушил принципа на пропорционалност, като при преценката на тежестта на нарушението и размера на глобата не отчел факта, че Комисията не е представила никакво доказателство, установяващо, че вратата на помещение G.505 действително е била отваряна или са били взети документи. Според него това обаче са факти от определящо значение, доколкото целта на поставянето на печат, посочена в точка 291 от обжалваното съдебно решение, е да се попречи на всякакви действия с документите, които се намират в запечатаното помещение. Дружеството добавя, че при упражняване на пълната си юрисдикция Общият съд трябвало да намали съответно размера на глобата. Освен това E.ON Energie счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, и по-точно на правилата за събиране на доказателства, като не постановил да се съберат доказателства за отварянето на вратата.
- 120 E.ON Energie изтъква също, че използването от Комисията на печати, чийто срок за съхранение е превишен, пораждало несигурност, която Общият съд трябвало да отчете при определяне на размера на глобата. В това отношение то се позовава по аналогия на Решение от 16 декември 1975 г. по дело *Suiker Unie* и др./Комисия (40/73-48/73, 50/73, 54/73-56/73, 111/73, 113/73 и 114/73, Сборник, стр. 1663, точка 556), в което Съдът по същество приел, че нарушение, произтичащо от определена практика, няма да се вземе предвид при определяне на размера на глобата, тъй като не може да се изключи възможността текстът на съобщение на Комисията да е позволил да се счита, че такава практика все пак се допуска като съвместима с правото на Съюза.
- 121 Така Общият съд не отчел смекчаващото обстоятелство, че самата Комисия била в основата на неяснотата относно състоянието на спорния печат, която можела да въведе в заблуждение и не можела да бъде премахната впоследствие. В рамките на проверката, извършвана при обжалване, Съдът обаче трябвало да установи и отчете всички фактори, които са от значение за преценката на тежестта на дадено поведение.
- 122 Комисията оспорва тези доводи и приканва Съда да отхвърли шестото основание.

Съображения на Съда

- 123 Най-напред следва да се напомни, че съгласно член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003 Общият съд разполага с пълна юрисдикция по отношение на определените от Комисията глоби.
- 124 Следователно на Общия съд са предоставени правомощия, надхвърлящи рамките на обикновения контрол за законосъобразност на тези глоби, което му позволява да замени преценката на Комисията със своя преценка и в резултат на това да отмени, намали или увеличи наложената глоба или периодична парична санкция (Решение от 8 февруари 2007 г. по дело *Groupo Danone/Комисия*, C-3/06 P, Сборник, стр. I-1331, точка 61 и цитираната съдебна практика).
- 125 За сметка на това при обжалване на решение на Общия съд Съдът не може, когато се при произнася по правните въпроси, по съображения за справедливост да замени преценката на Общия съд, който, упражнявайки пълната си юрисдикция, се е произнесъл по размера на глобите, наложени на предприятия за извършени от тях нарушения на правото на Съюза (вж. в

този смисъл Решение от 6 април 1995 г. по дело BPB Industries и British Gypsum/Комисия, C-310/93 P, Recueil, стр. I-865, точка 34 и Решение от 16 ноември 2000 г. по дело KNP VT/Комисия, C-248/98 P, Recueil, стр. I-9641, точка 54).

- 126 Така Съдът би имал основание да установи, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото предвид неподходящия размер на глобата, само ако размерът на санкцията е не просто неподходящ, но и прекомерен до степен на непропорционалност.
- 127 Що се отнася до твърденията на E.ON Energie, че наложената в случая глоба била непропорционална, в точка 294 от обжалваното съдебно решение Общият съд излага три съображения, които са обосновали решението му относно размера на глобата, възлизаща на 38 милиона евро, а именно, първо, особено тежкия характер на увреждането на печат, второ, големината на E.ON Energie и трето, необходимостта да се осигури достатъчно възпиращо действие на глобата.
- 128 Що се отнася до първото съображение, следва да се посочи, че както напомня Комисията, в точки 85 и 218 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е обяснил, че действителното влизане в запечатаното помещение не е елемент от състава на увреждането на печат. Всъщност целта на член 20, параграф 2, буква г) и на член 23, параграф 1, буква д) от Регламент № 1/2003 е проверките да бъдат защитени от заплахата, която произтича от самия факт на увреждане на печата, пораждащ съмнение дали са запазени в тяхната цялост доказателствата в запечатаното помещение.
- 129 При това положение Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 294 от обжалваното съдебно решение, че по самото си естество нарушението, състоящо се в увреждане на печат, е особено тежко, поради което следва да се отхвърлят доводите на E.ON Energie, според които обстоятелството, че вратата на помещение G.505 не е била отваряна през нощта на 29 срещу 30 май 2006 г., както то твърди, трябвало да промени тази преценка.
- 130 Що се отнася до второто съображение, а именно големината на E.ON Energie, следва да се посочи, че за да прецени пропорционалността на глобата с оглед на тази големина, в точка 296 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че наложената на това предприятие глоба в размер на 38 милиона евро представлява 0,14% от годишния му оборот. В това отношение е достатъчно да се отбележи, че този процент, който вече е посочен в точка 113 от спорното решение, не е оспорен от E.ON Energie нито пред Общия съд, нито пред Съда и следователно става въпрос за факт, предварително установен от гледна точка на настоящото производство по обжалване.
- 131 При тези условия следва да се констатира, че E.ON Energie не излага нито един довод, позволяващ да се установи, че потвърждаването от Общия съд на така определенния размер на глобата е непропорционално спрямо големината на предприятието като такава.
- 132 Също така, що се отнася до третото съображение, а именно необходимостта от осигуряване на достатъчен възпиращ ефект на глобата, следва да се напомни, че съгласно член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, когато установи нарушение на материалноправните норми на членове 81 ЕО и 82 ЕО, Комисията може да наложи глоба в размер до 10% от общия размер на оборота на съответното предприятие за предходната стопанска година. Следователно предприятие, което възпрепятства извършването на проверка от Комисията, като уврежда печатите, които тя е поставила, за да запази целостта на определени документи за времето, необходимо за извършване на проверката, би могло да избегне налагането на такава санкция, като унищожи или укрие събрани от Комисията доказателства, поради което трябва да бъде

възпряно да действа по този начин с размера на глобата, определена на основание член 23, параграф 1 от Регламент № 1/2003. Когато е установено увреждане на печат, не може да се изключи възможността предприятието да е действало по посочения начин.

- 133 Така, като се има предвид глобата, която би могла да бъде наложена на E.ON Energie на основание член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, в случай че бъдат установени практиките, заради което е образувано производството срещу него, определената със спорното решение и потвърдена от Общия съд в обжалваното съдебно решение глоба от 38 милиона евро, представляваща 0,14 % от неговия годишен оборот, не би могла да се счита прекомерна с оглед на необходимостта да ѝ се осигури възпиращо действие. При всяко положение следва да се добави, че като е посочил в точка 294 от обжалваното съдебно решение трите съображения, споменати по-горе в точка 127 от настоящото решение, Общият съд е мотивирал надлежно решението си във връзка с пропорционалността на наложената санкция, постановено при упражняване на пълната му юрисдикция.
- 134 Предвид гореизложеното следва да се отхвърлят в тяхната цялост доводите на E.ON Energie, основани на твърдение за нарушение на принципа на пропорционалност, допуснато при преценката на тежестта на нарушението и размера на глобата.
- 135 Що се отнася до доводите на E.ON Energie относно събирането на доказателствата, доколкото то изтъква в тази връзка, че Общият съд трябвало да събере доказателства, за да установи дали и евентуално как е била отворена вратата на помещение G.505 през нощта на 29 срещу 30 май 2006 г., следва да се напомни, че съгласно цитираната в точка 115 от настоящото решение съдебна практика Общият съд самостоятелно преценява евентуалната необходимост от допълване на данните, с които разполага по всящити пред него дела. При това положение той не може да бъде упрекван в рамките на шестото основание, затова че е решил, по-специално в точки 84—86 от обжалваното съдебно решение, да не допълва тези данни и в частност да не разпита като свидетели притежателите на ключове, още повече че те вече са представили клетвени декларации в административното производство.
- 136 Що се отнася до твърдението на E.ON Energie, че самата Комисия била в основата на неяснотата, която можела да въведе в заблуждение и не можела да бъде отстранена впоследствие, следва да се отбележи, че посоченото по-горе Решение по дело Suiker Unie и др./Комисия, на което E.ON Energie се позовава в тази връзка, не може да бъде приложено в настоящия случай. Всъщност Съдът вече отхвърли всички основания, с които се оспорва приетото от Общия съд по същество, и по-специално в точки 63 и 199—203 от обжалваното съдебно решение, а именно, че ефективността на спорния печат не е засегната от превишаването на срока за съхранението му, което е припомнено във връзка с определянето на размера на глобата в точка 290 от решението. Така E.ON Energie не е имало никакво основание да се противопостави на използването на спорния печат, дори посоченото превишаване да му е било известно, поради което липсата на информация в това отношение към момента на поставяне на печата не би могла да се разглежда като смекчаващо обстоятелство.
- 137 По отношение на останалите твърдения е достатъчно да се установи, че с доводите си в рамките на шестото основание E.ON Energie цели да се направи нова преценка на фактите или на подходящия характер на размера на глобата. В съответствие със съдебната практика, напомнена в точки 64 и 125 от настоящото решение, подобни доводи трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 138 От гореизложеното следва, че шестото основание и следователно жалбата в нейната цялост трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноси

¹³⁹ По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждане на E.ON Energie и неговите основания са отхвърлени, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноси.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда E.ON Energie AG да заплати съдебните разноси.**

Подписи